

Arrest

nr. 285 134 van 21 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. E. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 april 2021, dient op 13 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 6 april 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 21 juni 2022.

1.3. Op 27 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 28 oktober 2022 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een Koerd afkomstig uit Erbil, Koerdische autonome regio (KAR), Irak. Reeds in 2001/2002 reisde u naar Europa. Via verschillende Europese landen reisde u naar het Verenigd Koninkrijk waar u een verzoek om internationale bescherming indiende en de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg. U zou uiteindelijk tot eind 2010 in het Verenigd Koninkrijk hebben verbleven alvorens vrijwillig naar Irak te reizen met uw toenmalige partner van Letse nationaliteit.

U had met haar op dat moment reeds een zoon, A.. In Erbil huwde u met uw toenmalige partner. In mei 2011 reisde u opnieuw naar Europa. Via verschillende landen reisde u naar Nederland waar u op 2 augustus 2011 een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd op 29 september 2011 negatief afgesloten.

U reisde tot 2015 tussen Nederland en het land van uw partner, Letland. Daarna reisde u naar Bulgarije waar u op 14 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. Hoewel Nederland akkoord ging met de overname van uw asielerzoek werd u nooit effectief naar Nederland overgebracht. Uw verzoek om internationale bescherming in Bulgarije werd op 21 maart 2016 negatief afgesloten. U kreeg echter wel een tijdelijke verblijfsvergunning in Bulgarije.

In 2017 reisde u naar Erbil, Irak, om uw Iraakse documenten te vernieuwen. U keerde hierna terug naar Bulgarije om daarna naar Nederland door te reizen waar u op 10 september 2018 een tweede maal om internationale bescherming verzocht. Op 12 mei 2021 werd uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard door de Nederlandse autoriteiten. U reisde vervolgens door naar België waar u op 13 april 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaart in het kader van uw Belgisch verzoek om internationale bescherming dat u op 21 november 2018 scheidde van uw Letse echtgenote. U verklaart verder dat u in 2018, in Bulgarije, een relatie was begonnen met A. C. K. A. (OV X en CG X), van Iraakse nationaliteit. Op 22 oktober 2019 diende zij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Met haar kreeg u vervolgens op 9 november 2019 een zoon, Ah. (OV X). Op 25 maart 2022 werd het verzoek van uw partner C. door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Volgens uw verklaringen kunt u niet naar Irak terugkeren omwille van problemen door uw relatie met C. Jullie zouden immers gevisieerd worden door de familie van haar overleden ex-echtgenoot S. en haar familie.

U stelt verder nog dat u bij een eventuele terugkeer gevisieerd zou worden door IS omdat u in Bulgarije getuige zou zijn geweest in een rechtszaak tegen drie van hun leden.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën voor van volgende documenten: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw paspoort, de geboorteakte van uw zoon A. en een pagina uit zijn paspoort, een pagina uit het paspoort van uw ex-echtgenote, de huwelijksakte van uw huwelijk met haar, de overlijdensakte van uw vader, de identiteitskaart van uw vader, uw Bulgaarse verblijfskaart en twee internetartikels over de rechtszaak waarin u getuige zou zijn geweest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend en dat u evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

U slaagt er immers niet in aannemelijk te maken dat u in Irak actueel persoonlijk daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volgens uw verklaringen kunt u niet naar Irak terugkeren omwille van problemen door uw relatie met C.. Jullie zouden immers geïdoleerd worden door de familie van haar overleden ex-echtgenoot, S., en haar familie (CGVS, p. 2, 9).

Dient echter te worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u omwille van deze beweerde problematiek actueel daadwerkelijk persoonlijk geïdoleerd zou worden.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelf nooit ernstige dreigementen hebt ontvangen of concrete vervolgingsfeiten hebt meegemaakt met de familie van uw partner of die van haar overleden ex-echtgenoot. Meer nog, het laatste contact dat u met leden van die families gehad zou hebben dateert reeds van 2018 (CGVS, p. 10, 11). Ook uw partner maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud op 15 december 2021 geen melding van problemen die u omwille van deze relatie zou gekend hebben (CGVS C. X, p. 10).

Daarnaast moet er nog worden gewezen op het feit dat kwesties zoals deze, indien geloofwaardig, in Koerdistan hoofdzakelijk ernstige gevolgen kunnen hebben voor de vrouwelijke betrokkenen. Hieruit volgt dat u concrete en ernstige elementen dient aan te brengen alvorens geconcludeerd kan worden dat u nood heeft aan internationale bescherming. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier. Zoals hierboven aangetoond is dit in casu niet het geval.

U stelt verder dat u bij een eventuele terugkeer geïdoleerd zou worden door IS omdat u in Bulgarije getuige zou zijn geweest in een rechtszaak tegen drie van hun leden (CGVS, p. 2, 11-13).

Dient allereerst te worden vastgesteld dat u hiervan geen melding maakte bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Vragenlijst 1/04/2022). Ook uw partner maakte geen melding van deze voorgehouden problematiek tijdens haar asielprocedure. Uw verklaring voor deze omissies overtuigt allerminst. U stelt simpelweg dat u het niet vertelde omdat het enkel over Irak ging en dat uw partner nu pas op de hoogte zou zijn dit beweerde probleem (CGVS, p. 13).

U brengt verder geen enkel begin van bewijs aan dat u daadwerkelijk betrokken was bij deze rechtszaak of dat hierom problemen zou hebben gekend. Dit terwijl de dreigementen zouden hebben bestaan uit berichten op sociale media en een brief en u verder, hoogst twijfelachtig, beweert dat uw naam en toenaam openbaar werden gemaakt als getuige in een terrorismezaak tegen leden van de Islamitische Staat (IS). Hierbij moet nog worden opgemerkt dat heel deze kwestie zou dateren uit de periode 2016-2018. Nadien zou u nooit meer iets vernomen hebben over heel deze kwestie. U blijkt zelfs niet te weten of de mensen die omwille van uw getuigenis veroordeeld werden nog in de gevangenis zouden zitten (CGVS, p. 11-13). De twee artikels die u voorlegt bevatten geen enkele informatie die uw claim ondersteunen dat u betrokken was bij deze zaak, laat staan dat u hierom bedreigd werd. U keerde na de veroordeling van de drie IS leden (september 2017) daarenboven nog terug naar Irak om uw Iraakse documenten te vernieuwen en bleef er een half jaar. U maakt geen enkele melding van problemen die u toen gekend zou hebben omwille van uw beweerde betrokkenheid bij deze rechtszaak (CGVS, p. 3, 11-13).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen moet er dan ook worden geconcludeerd dat u geen concrete zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat u in Irak actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het

aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak -Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement

georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De artikels over de rechtszaak in Bulgarije werden hierboven reeds aangehaald. De overige documenten zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst, nationaliteit, verblijfsstatus, burgerlijke staat en familiale situatie of hebben betrekking op uw partner. Geen van deze documenten bevat enige informatie waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn verklaringen omtrent zijn problemen omwille van zijn relatie met zijn echtgenote. Citerend uit de pagina's 8-10 van de notities van het persoonlijk onderhoud zet hij uiteen dat de twee zussen van zijn echtgenote nog steeds gehuwd zijn met de broers van haar overleden ex-echtgenoot, waardoor zijn huidige relatie met zijn echtgenote niet aanvaard zal worden volgens de lokale gebruiken in Irak. De commissaris-generaal zou hiernaar geen grondig onderzoek hebben gevoerd.

Hij vervolgt dat de tribale samenleving in Irak een belangrijk element is voor de beoordeling van zijn beschermingsverzoek. Verwijzend naar een rapport van UK Home Office “*Report Country Policy and Information Note Iraq: ‘Honour’ crimes, March 2021*” stelt hij dat vele conflicten in Irak nog steeds volgens de tribale gebruiken worden opgelost, specifiek indien het gaat om de zogenaamde ‘honour killings’. Hetzelfde rapport toont volgens hem aan dat ook mannen er het slachtoffer van kunnen worden. Hij verwijt

de commissaris-generaal louter gemotiveerd te hebben dat deze kwesties vooral betrekking hebben op vrouwen, zonder in te gaan op datgene wat hij heeft verklaard. Hij vervolgt dat gender-gerelateerd geweld aan een opmars bezig is in Koerdistan-Irak, wat erop wijst dat zijn verklaringen wel degelijk als geloofwaardig moeten worden beschouwd.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus betoogt hij dat de motieven in de bestreden beslissing niet ernstig zijn. Volgens hem werd geen onderzoek gevoerd naar een toekomstig risico bij terugkeer naar Irak. Hij meent dat er recentere bronnen zijn dan diegene waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, namelijk *“UK Home Office Report Country policy and information note: security situation, Iraq, November 2022”*, waaruit volgens hem blijkt dat er wel degelijk een kentering aan de gang is in zijn regio. Uit dit rapport zou blijken dat er nog steeds sprake is van geweldconflicten in Erbil waarbij willekeurige slachtoffers te betreuren vallen.

Hij meent dat er vervolgens sprake is van verwestering in zijn hoofde nu hij reeds vijf jaar niet meer naar Irak is teruggekeerd en verwijt de commissaris-generaal hiermee geen rekening te hebben gehouden.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- Country Policy and Information Note, *Iraq: ‘Honour’ crimes*, March 2021, met vermelding weblink
- The Arab Weekly, *Worrisome increase of “Honour” crimes in Iraqi Kurdistan*, 21/03/2022, met vermelding weblink;
- Reliefweb, *Statement Condemning Violence Against Women in Kurdistan*, februari 2022, met vermelding weblink;
- UK Home Office Report *Country policy and information note: security situation, Iraq*, November 2022, met vermelding weblink;
- ACLED, *Regional Overview: Middle East 29 October - 4 November 2022*, met vermelding weblink;
- ACLED *Regional Overview - Middle East (12-18 November 2022)*, met vermelding weblink;
- Country Guidance: *Iraq Common analysis and guidance note*, January 2021.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak geïsoleerd te worden omwille van zijn relatie met C., zowel door haar familie als door de familie van haar overleden ex-echtgenoot S.. Daarenboven vreest verzoeker IS omdat hij in Bulgarije getuige was in een rechtszaak tegen drie van hun leden.

Vooreerst oordeelt de commissaris-generaal m.b.t. verzoekers vrees wegens de problemen door zijn relatie met C. dat hij onvoldoende concrete zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat hij actueel daadwerkelijk persoonlijk geïsoleerd zou worden. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker heeft zelf nooit ernstige dreigementen ontvangen of concrete vervolgingsfeiten meegemaakt met de familie van zijn partner of met die van haar overleden ex-echtgenoot;
- ii) Het laatste contact dat verzoeker met leden van die families gehad zou hebben, dateert reeds van 2018;
- iii) Verzoekers partner maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud op 15 december 2021 geen melding van problemen die verzoeker omwille van deze relatie zou gekend hebben;
- iv) Indien geloofwaardig, kunnen dergelijke kwesties in Koerdistan hoofdzakelijk ernstige gevolgen hebben voor de vrouwelijke betrokkenen.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker zijn vrees voor IS niet aannemelijk maakt omdat:

- i) verzoeker hiervan geen melding maakte bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken en ook zijn partner hiervan geen melding maakte tijdens haar asielprocedure;
- ii) hij geen enkel begin van bewijs aanbrengt dat hij daadwerkelijk betrokken was bij deze rechtszaak of dat hij hierom problemen zou hebben gekend ondanks zijn verklaring dat de dreigementen zouden hebben bestaan uit berichten op sociale media en een brief en dat zijn naam en toenaam openbaar zouden zijn gemaakt als getuige;
- iii) de rechtszaak dateert uit de periode 2016-2018 terwijl hij nadien nooit meer iets vernomen heeft over heel deze kwestie;
- iv) de twee artikels geen enkele informatie bevatten die zijn claim, dat hij betrokken was bij een zaak, ondersteunen, laat staan dat hij hierdoor bedreigd werd;
- iv) verzoeker terugkeerde naar Irak in 2017, er gedurende een half jaar verbleef en geen melding maakte van problemen die hij er toen zou gekend hebben.

4.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.3.2.1. Vooreerst oordeelt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft geoordeeld dat verzoeker onvoldoende concrete zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij omwille van zijn relatie met C. persoonlijk gevisieerd zou worden door haar familie alsook door de familie van haar ex-echtgenoot.

De Raad herinnert eraan dat verzoeker dient aan te tonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is. De beoordeling van verzoekers vrees moet steunen op de feitelijke situatie en alle relevante feiten zoals deze zich voordoen in het land van herkomst op het tijdstip van het nemen van de beslissing. Het CGVS en de Raad zijn er aldus toe gehouden zich te richten naar de huidige situatie en het actuele karakter van verzoekers vrees te onderzoeken.

Verzoeker beweert in het verzoekschrift weliswaar dat er geen rekening werd gehouden met zijn verklaringen omtrent de problemen die hij zou kennen omwille van zijn relatie met zijn echtgenote, maar dit kan allerminst blijken uit een lezing van de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft verder niets in te brengen tegen de vaststelling, dat het actuele karakter van zijn vrees niet wordt aangetoond. Hierbij dient te worden aangestipt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de relatie tussen verzoeker en C. reeds ontstaan is in 2018 (CGVS verhoor, p. 7). Bovendien had verzoeker van die vermeende problemen al eerder melding gemaakt in het kader van zijn beschermingsverzoek ingediend bij de Nederlandse autoriteiten, waaromtrent een negatieve beslissing werd genomen (CGVS verhoor, p. 7) en heeft hij voor het laatst iets vernomen van de familie van C. tijdens zijn verblijf in Bulgarije, ongeveer in februari 2018 (CGVS verhoor, p. 10). Verzoeker maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat *anno* 2023 zijn vermeende vrees – voor zover die al zou bestaan – nog een actueel karakter zou hebben. Dit klemt des te meer nu verzoeker verklaart dat hij zelf persoonlijk nooit iets vernomen heeft van de familie van C. (CGVS verhoor, p. 10). Bovendien blijkt uit het verhoorverslag van C. dat zij enkel gewag maakte van het feit dat haar familie en meer bepaald haar broers haar zouden vermoorden omdat zij zwanger was zonder huwelijk (AD CGVS, landeninformatie, verhoor C., p. 9) en ontwaart de Raad uit voormelde notities geen problemen in hoofde van verzoeker zelf. Meer, nog, C. verklaarde uitdrukkelijk het volgende *“In Nederland heeft hij het over zijn eigen problemen gehad en ik over mijn problemen. We hebben geen gezamenlijk verhaal”* (ibid, p. 10). Uit voorgaande blijkt afdoende dat verzoeker nooit zelf dreigementen heeft ontvangen of concrete vervolgingsfeiten heeft meegemaakt en geen enkele concrete elementen aanreikt waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer naar Irak er wel aan zou worden blootgesteld. Door in het verzoekschrift te citeren uit de notities van het persoonlijk onderhoud en te benadrukken dat de twee zussen van zijn echtgenote nog steeds gehuwd zijn met de broers van haar overleden ex-echtgenoot en dat daardoor zijn huidige relatie met zijn echtgenote niet aanvaard zal worden, komt hij niet verder dan een losse bewering, die aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk kan doen.

De voorgaande vaststellingen zijn in het kader van de devolutieve kracht van onderhavig beroep afdoende om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag voorhanden is. Derhalve kan kritiek op de overige, overtollige motieven aangaande de aan het administratief dossier gevoegde landeninformatie COI van the Danish Immigration Service, *“Kurdistan Region of Iraq (KRI), Women and men in honour-related conflict”* (AD CGVS, landeninformatie) op zich niet leiden tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

4.3.2.2. Vervolgens oordeelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers zijn vrees voor IS op geen enkele wijze aannemelijk maakt. Hierbij dient te worden vastgesteld dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ verklaarde dat zijn schoonfamilie niet blij is met zijn huwelijk en dat zij hem hebben meegedeeld dat zij hem zullen doden indien hij zou terugkeren naar Irak. Hij voegde toe dat de familie van zijn vrouw boos is op haar omdat zij de mening van haar familie niet heeft gerespecteerd. (AD CGVS, vragenlijst DVZ, punt 5). Verzoeker maakte aldus geen melding van een vrees voor IS omwille van het feit dat hij een getuige was in een rechtszaak tegen drie IS-leden. Nochtans mag van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat

mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden ingezien dat verzoeker zijn vrees voor IS onvermeld zou laten. Dat verzoeker van die vrees, die hij voor het eerst uiteenzet bij het CGVS (CGVS, p. 2, 11-13), geen melding maakt bij de DVZ, waar hij nochtans verzocht werd om een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn herkomstland (*ibid*, punt 5), doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Dat hij dit onvermeld liet omdat hij het toen enkel had over Irak (CGVS verhoor, p. 13) is allerminst overtuigend en kan geen afbreuk doen aan voormelde opmerkelijke ommissie. Dat verzoeker daarenboven, hoewel hij dreigberichten zou hebben gekregen via Messenger en via brief (CGVS verhoor, p. 13) niet in staat is om deze documenten voor te leggen doet ook de nodige twijfels rijzen bij de waarachtigheid van zijn verklaringen. Bovendien wordt, naast het feit dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt, het actuele karakter van zijn vermeende vrees wederom niet aangetoond nu de hele kwestie volgens hem dateert uit de periode 2016 - 2018 toen hij zich in een gevangenis bevond in Bulgarije (CGVS verhoor, p. 11) en heeft hij in 2018 een laatste dreigement ontvangen (CGVS verhoor, p. 12). Ook hier dient eraan te worden herinnert dat verzoeker het probleem van de rechtszaak reeds vermeld had tijdens zijn beschermingsverzoek ingediend in Nederland wat geleid heeft tot een negatieve beslissing (CGVS verhoor, p. 7). Verzoeker getuigt vervolgens van een desinteresse in zijn voorgehouden vrees nu hij zelfs niet weet of de mensen die omwille van zijn getuigenis veroordeeld werden nog in de gevangenis zitten (CGVS, p. 12) en hij hierbij zelfs aangaf dat hij hier al lang niets meer over weet. De commissaris-generaal oordeelt vervolgens op goede gronden dat de door verzoeker neergelegde twee artikels geen enkele informatie bevatten die zijn betrokkenheid bij de rechtszaak ondersteunen, laat staan dat hij hierom bedreigd werd. Dat verzoeker, na de veroordeling van de drie IS leden in september 2017, nog terugkeerde naar Irak (CGVS verhoor p. 3) om zijn Iraakse documenten te vernieuwen en hij geen gewag maakte van problemen die hij in dat half jaar heeft gekend, doet op ernstige wijze afbreuk aan zowel de door hem voorgehouden vrees alsook aan de ernst van de voorgehouden problemen.

4.3.2.3. Waar verzoeker voor het eerst in zijn verzoekschrift meent dat er sprake is van verwestering in zijn hoofde nu hij reeds vijf jaar niet meer naar Irak is teruggekeerd en hij de commissaris-generaal verwijt hiermee geen rekening te hebben gehouden, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij een vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Irak omwille van zijn jarenlange verblijf in Europa anders gepercipieerd en geviseerd zal worden noch toont hij aan dat zijn verblijf in België of in andere Europese landen voor hem een risico op vervolging inhoudt. Het volstaat geenszins om zeer algemeen op te merken dat men reeds lange tijd in België/Europa verblijft en (hierdoor) verwesterd is, doch men dient dergelijk risicoprofiel *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe verzoeker echter in gebreke blijft. Bovendien, zoals reeds *supra* opgemerkt, keerde verzoeker in 2017, na een verblijf van ongeveer 6 jaar in Europa, zonder dat hij hieromtrent gewag heeft gemaakt van problemen in de zin van verwestering, vrijwillig terug naar Irak.

4.3.3. Gelet op voorgaande oordeelt de Raad dat verzoeker geen concrete zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat hij in Irak actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dient te koesteren of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht: “Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/_rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/>

[files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf](https://www.cgvs.be/nl/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf), beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniya en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De artikels over de rechtszaak in Bulgarije werden hierboven reeds aangehaald. De overige documenten zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst, nationaliteit, verblijfsstatus, burgerlijke staat en familiale situatie of hebben betrekking op uw partner. Geen van deze documenten bevat enige informatie waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u nood heeft aan internationale bescherming."

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de *EUAA Country Guidance Note* over Irak van juni 2022 (p. 195-198), zoals vermeld in de bestreden beslissing.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat voorgaande informatie niet meer actueel of accuraat zou zijn louter omwille van het feit dat er nadien nog een rapport werd opgesteld door UK Home Office "Country policy and information note: security situation, Iraq, van november 2022". Waar verzoeker opmerkt dat er uit voormeld rapport, alsook de informatie van Aclad waarnaar hij verwijst, blijkt dat er nog steeds sprake is van geweldconflicten in Erbil waarbij willekeurige slachtoffers te betreuren vallen, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek zal worden geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Erbil. Er zijn geen elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier. Door te verwijzen naar een rapport van november 2022, waarmee de vaststellingen van de commissaris-generaal niet weerlegd worden, werpt hij hier geen ander licht op.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Koerdisch Sorani machtig was. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden aangenomen aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

4.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO